

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I det Forslag til Lov om Afløsning af Arvefæsteafgifter, der blev fremsat i Rigsdagssamlingen 1917—18 (Rigsdagstidende 1917—18, Tillæg A. Sp. 2385) var det bestemt, at Afløsningssummen, naar ikke andet blev vedtaget mellem Parterne, skulde udredes paa den Maade, at Yderen til Nyderen udstedte en gensidig uopsigelig 4 pCt. rentebærende amortisabel Panteobligation for det paagældende Beløb med samme Sikkerhed i Ejendommen som der tilkom Nyderen for den afløste Afgift. Det var endvidere foreskrevet, at der skulde oprettes en Afløsningskasse, der var forpligtet til at overtage de af Yderne udstedte Panteobligationer mod Udstedelse af et tilsvarende Beløb i 4 pCt. amortisable Kasseobligationer.

Ved anden Behandling i Folketinget (Folketingstidende 1917—18, Sp. 4334) blev der imidlertid vedtaget et Ændringsforslag, hvorefter Nyderen fik Ret til at kræve Afløsningssummen kontant udbetalt. I den saaledes ændrede Skikkelse blev Lovforslaget ogsaa vedtaget ved eneste Behandling i Landstinget (Landstingstidende 1917—18, Sp. 1836), hvorefter Loven, hvis Titel imidlertid var blevet ændret til Lov om Afløsning af Arvefæsteafgifter og lignende Grundbyrder, blev stadfæstet af Kongen den 20. Marts 1918.

Ved den ovennævnte i Folketinget vedtagne Ændring forandredes altsaa det Princip, der var lagt til Grund for Lovforslaget, nemlig at Afløsningen ikke skulde medføre nogen kontant Udbetaling fra Yder til Nyder, men ordnes ved Udstedelse af en fra begge Sider uopsigelig Panteobligation, og Bestemmelserne om Oprettelsen af en Afløsningskasse, hvorved Nyderen blev sat i Stand til paa en let Maade at gøre Afløsningssummen flydende, mistede derved deres Betydning. Paa den anden Side savnes der i Loven nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af Reglen om Afløsningssummens kontante Udbetaling.

Da Loven af 20. Marts 1918 derfor vil give Anledning til adskillig Tvivl, har Regeringen anset det for nødvendigt at fremsætte foranstaaende Forslag til Lov om Afløsning af Grundbyrder i Korn eller andre Varer, der er bestemt til at træde i Stedet for Loven af 20. Marts 1918. Dette Lovforslag er udarbejdet paa Grund-

lag af det Princip, at Afløsningssummen skal udredes ved kontant Udbetaling, og de i Loven af 20. Marts 1918 indeholdte Bestemmelser om Oprettelsen af en Afløsningskasse er derfor udeladte.

De Afgifter, der omhandles i foranstaaende Lovforslag, falder imidlertid ikke ganske sammen med de i Loven af 20. Marts 1918 omhandlede Afgifter. Til Forklaring af de i saa Henseende foreslaaede Ændringer skal følgende Bemærkninger fremsættes.

Det oprindelige Lovforslag angik kun Arvefæsteafgifter og Rekognitioner, paa hvilende de med Arvefæsteafgift behæftede Ejendomme, der udredes i Korn eller andre Varer, paa hvilke der sættes Kapiteltakst, samt i rede Penge. Ved Lovforslagets Behandling i Rigsdagen blev det imidlertid vedtaget, at ogsaa andre Grundbyrder af den nævnte Art skulde være Genstand for Afløsning, og der blev i Lovforslaget indsat en Bestemmelse, der forbyder fremtidig at paalægge faste Ejendomme Grundbyrder, ansatte i Korn eller andre Varer, hvad enten Afgiften skal udredes in natura eller med Penge efter Kapitelstakst. Dette Forbud omfatter altsaa ikke Grundbyrder, der er fastsatte til rede Penge, og der er derfor ved den paa Rigsdagen vedtagne Ændring fremkommet den Inkonsekvens, at det paa den ene Side er forbudt fremtidig at paalægge faste Ejendomme Grundbyrder i Korn eller andre Varer af hvilken som helst Art, medens den paabudte Afløsning dog kun skal omfatte Afgifter i Varer, paa hvilke der sættes Kapitelstakst, og at det paa den anden Side stadig er tilladt at paalægge faste Ejendomme Grundbyrder, fastsatte i rede Penge, uagtet Loven paabyder, at alle nu eksisterende Afgifter af denne Art skal være Genstand for Afløsning. Denne Inkonsekvens foreslaar man rettet saaledes, at alle Grundbyrder i Korn eller andre Varer skal inddrages under Afløsningen, medens alle Grundbyrder, ansatte i Penge, skal undtages fra Afløsningen. I Overensstemmelse hermed foreslaar man Lovens Titel ændret til Lov om Afløsning af Grundbyrder i Korn eller andre Varer.

Da Afløsningen altsaa ogsaa kommer til at omfatte Varer, paa hvilke der ikke